

Asia C-397/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

29.6.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus, Unkari)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

25.5.2021

Kantaja:

HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Vastaaja:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (valtion vero- ja tullihallinnon muutoksenhakuosasto, Unkari)

Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus)

[– –]

Fővárosi Törvényszék on antanut veroriidan ratkaisemiseksi vireille pannussa hallintolainkäyttömenettelyssä [– –], jossa kantajana on HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zártkörűen Működő Részvénytársaság (ennen yhtiön nimenmuutosta VALOR HUNGARIAE Zártkörűen Működő Részvénytársaság) [– –] ja vastaajana Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (valtion vero- ja tullihallinnon muutoksenhakuosasto, Unkari), ([– –] Budapest [– –]), seuraavan

välipäätöksen:

Tämä tuomioistuin [– –] on päättänyt aloittaa ennakkoratkaisumenettelyn unionin tuomioistuimessa ja esittää sille seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko arvonlisäverodirektiivin säännöksiä kyseisessä direktiivissä vahvistettujen yleisten periaatteiden ja erityisesti tehokkuusperiaatteen ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen valossa tulkittava siten, että ne ovat

esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle ja tähän lainsäädäntöön perustuvalle kansalliselle käytännölle, joiden mukaan tilanteessa, jossa arvonlisäverovelvollinen on laatinut erehdyksessä arvonlisäveron sisältävän laskun arvonlisäverottomasta liiketoimesta ja todennettavalla tavalla tilittänyt kyseisen veron valtiolle ja jossa laskun saaja on maksanut näin laskutetun arvonlisäveron laskun laatijalle, kansallinen veroviranomainen ei palauta tätä arvonlisäveroa laskun laatijalle eikä myöskään laskun saajalle?

2. Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen myöntävästi, onko arvonlisäverodirektiivin säännöksiä kyseisessä direktiivissä vahvistettujen yleisten periaatteiden ja erityisesti tehokkuusperiaatteen, verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen valossa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan edellisessä kysymyksessä tarkoitetussa tilanteessa laskun saajalla ei ole mitään mahdollisuutta hakea arvonlisäveron palautusta suoraan kansalliselta veroviranomaiselta tai se voi tehdä näin vain, jos kyseistä arvonlisäveron määrää on mahdotonta tai kohtuuttoman vaikeaa vaatia takaisin muilla, siviilioikeudellisilla menettelyillä, etenkin, kun laskun laatija on tällä välin asetettu selvitystilaan?

3. Jos edelliseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko kansallinen veroviranomainen tässä tilanteessa velvollinen maksamaan palautettavalle arvonlisäverolle korkoa? Jos sillä on tällainen velvollisuus, milta ajalta korko on laskettava? Sovelletaanko kyseiseen velvollisuuteen arvonlisäveron palauttamista koskevia yleisiä sääntöjä?

[– –] [kansalliseen oikeuteen liittyviä menettelyseikkoja]

OIKEUDELLISET PERUSTELUT

I Tosiseikat

- 1 Kantajan oikeudellinen edeltäjä Carpathia Nemzeti Gazdaságfejlesztési Innovációs Kft. hankki toimeksiantajana Bíró Hűtés-technikai és Acélszerkezetgyártó Ipari Kft:ltä (jäljempänä BHA Kft.) tiettyjä palvelusuorituksia osana rakennustöitä, jotka liittyivät ”Unkarin paviljongin rakentaminen vuonna 2015 pidettävään Milanon maailmannäyttelyyn” -nimiseen hankkeeseen. BHA Kft. toimitti näistä palvelusuorituksista kantajan oikeudelliselle edeltäjälle yhdeksän, arvonlisäveron sisältänyttä laskua, jotka olivat yhteensä 486 620 000 Unkarin forinttia (HUF). Kantajan oikeudellinen edeltäjä maksoi nämä laskut. Myöhemmin BHA Kft. tilitti kyseisiin laskuihin sisältyneet arvonlisäverot valtiolle. BHA Kft:hen kyseisistä liiketoimista tehdyn verotarkastuksen perusteella veroviranomainen totesi, etteivät ne kuuluneet Unkarin arvonlisäverolain alueelliseen soveltamisalaan ja että ne olivat siten verottomia, vaikka BHA Kft. oli laskuttanut niistä arvonlisäveron.

- 2 Kantaja esitti 19.7.2019 valtion vero- ja tullihallinnon alaiselle Pohjois-Budapestin vero- ja tulliviranomaiselle, joka toimi ensimmäisen asteen veroviranomaisena, hakemuksen, jolla se pyysi palauttamaan BHA Kft:n sille toimittamiin laskuihin sisältyneen arvonlisäveron, jonka määrä oli 126 248,760 HUF, sekä määrittämään ja maksamaan kyseiselle arvonlisäverolle kertyneet korot. Hakemuksensa tueksi kantaja väitti, että se oli maksanut BHA Kft:n sille toimittamat yhdeksän laskua kokonaisuudessaan ja että BHA Kft. oli tilittänyt kyseisiin laskuihin sisältyneet arvonlisäverot valtiolle. Kantaja totesi, että sen palautushakemuksessa mainittua arvonlisäveron määrää voitaisiin vaatia ensin laskujen laatijalta siviilioikeudellisessa menettelyssä, koska toimitetuissa laskuissa oli virheellisesti laskutettu arvonlisäverot. Siviilioikeudellisen riita-asian jälkeen toimivaltaisen veroviranomaisen piti tarkastaa ja hyväksyä BHA Kft:n tilit, mutta BHA Kft. oli tällä välin asetettu selvitystilaan, ja kantajan oikeudellinen edeltäjä oli vaatinut selvittäjää sisällyttämään kyseisen verosaatavan pesän velkoihin. Selvittäjän mukaan tämän saatavan perimismahdollisuudet ovat hyvin vähäiset.
- 3 Ensimmäisen asteen veroviranomainen hylkäsi [– –] tekemällään päätöksellä kantajan kyseisessä menettelyssä tekemän verojen palauttamista ja korkojen määrittämistä ja maksamista koskeneen hakemuksen. Kantaja haki tähän päätöksen muutosta vastaajalta, joka pysytti ensimmäisen asteen veroviranomaisen tekemän päätöksen [– –]. Vastaja ei kiistänyt, että kantaja oli maksanut BHA Kft:lle tavanomaisessa verotuksessa sovellettavien sääntöjen mukaisesti toimitetuissa laskuissa mainitut vastikkeet arvonlisäveroineen, jotka BHA Kft. oli ilmoittanut valtiolle tekemässään arvonlisäveroilmoituksessa, mutta se katsoi, että vuoden 2007 arvonlisäverolain nro CXXVII (az általános forgalmi adóról szóló 2007. CXXVII. törvény, jäljempänä arvonlisäverolaki) 39 §:n mukaan kyseisten liiketoimien suorittamispaikkana oli pidettävä kiinteistön sijaintipaikkaa eli Milanoa, mikä tarkoitti, ettei kyseisiä liiketoimia ollut suoritettu Unkarissa eikä niihin näin ollen sovellettu arvonlisäverolakia, vaan laskujen laatijan olisi tässä tapauksessa pitänyt laskuttaa ne arvonlisäverottomina, koska ne oli suoritettu arvonlisäverolain soveltamisalan ulkopuolella.

II Asianosaisten välinen oikeusriita

- 4 Kantaja on nostanut vastaajan päätöksestä hallinnollisen kanteen, jossa se vaatii ensisijaisesti kyseisen päätöksen muuttamista hallintolainkäytöstä annetun vuoden 2017 lain nro I (a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény, jäljempänä hallintolainkäyttölaki) 90 §:n 1 momentin mukaisesti ja sen toteamista, että kantaja on perustellusti hakenut veronpalautushakemuksessa ilmoitetun 126 248 760 HUF:n suuruisen veron palautusta ja että ensimmäisen asteen veroviranomaisen on maksettava tälle määrälle korkoa keskuspankin voimassa olevan vuotuisen peruskoron mukaan korotettuna 5 prosenttiyksiköllä yleisestä verotusmenettelystä annetun vuoden 2017 lain nro CL (az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. Törvény, jäljempänä yleisestä verotusmenettelystä annettu laki) 64 §:n 3 momentin ja 65 §:n 1 momentin mukaisesti. Toissijaisesti kantaja vaatii, että päätös kumotaan tai todetaan mitättömäksi, että määrätään toimitettavaksi uusi

menettely ja että vastaaja velvoitetaan tekemään veronpalautushakemuksen mukainen päätös. Vielä toissijaisemmin kantaja vaatii, että ensimmäisessä asteessa tehty päätös kumotaan tai todetaan mitättömäksi ja että ensimmäisen asteen veroviranomainen velvoitetaan tekemään uusi päätös. Kantaja riitauttaa yksityiskohtaisesti veronpalautushakemuksesta tehdyn veroviranomaisen päätöksen. Se väittää, että veroviranomainen totesi päätöksessään, että kantajalla oli yksiselitteisesti oikeus erehdyksessä maksamansa arvonlisäveron palautukseen ja että vero oli tilitetty valtiolle aiheuttomasti eli ilman pätevää oikeusperustaa. Kantajalla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta saada takaisin kyseistä veron määrää, koska sen palautushakemus on hylätty, mikä ei ole lainmukaista. Kantajan mukaan veronpalautuksia koskevasta unionin tuomioistuimen tuomioista ilmenee, että sen palautushakemuksen hylkääminen ei ole arvonlisäverodirektiivin periaatteiden mukaista.

- 5 Vastaaja vaatii vastinekirjelmässään, että kanne hylätään perusteettomana, koska kyseiset liiketoimet suoritettiin Milanossa eli Unkarin alueen ulkopuolella eikä niihin näin ollen voida soveltaa arvonlisäverolakia, ja että koska liiketoimet on käsiteltävässä asiassa suoritettu arvonlisäverolain soveltamisalan ulkopuolella, BHA Kft:n olisi pitänyt laatia laskut arvonlisäverottomina. Koska arvonlisäveroa ei käsiteltävässä tapauksessa olisi tarvinnut maksaa, Unkarissa ei ole syntynyt minkäänlaista verovelkaa eikä myöskään oikeutta vähentää kyseisistä liiketoimista maksettua arvonlisäveroa. Vastaajan mukaan unionin tuomioistuimen tuomiot, joihin kantaja vetoaa, eivät vastaa käsiteltävän asian tosiseikkoja, joten kyseisiä tuomioita ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa esitettyihin arvonlisäverodirektiivin oikeudellista tulkintaa koskeviin kysymyksiin.
- 6 Käsiteltävässä asiassa asianosaiset eivät kiistä sitä, että BHA Kft. toimitti arvonlisäverottomista liiketoimista arvonlisäveron sisältävät laskut, joiden määrän kantaja maksoi laskun laatijalle kokonaisuudessaan, ja että laskuihin sisältyneet arvonlisäverot tilitettiin valtiolle (sen seurauksena, että laskun laatija maksoi ne turhaan). Asianosaisten kesken on riidatonta, että arvonlisäverot tilitettiin aiheuttomasti valtiolle, joten pantuaan vireille hallintolainkäyttömenettelyn kantaja nosti 17.3.2020 valtion vero- ja tullihallintoa vastaan myös perusteettomaan etuun perustuvan siviilikanteen, joka on vireillä [– –] Fővárosi Törvényszékissa (Budapestin alioikeus). Menettelyn tässä vaiheessa asianosaisten välisen siviilioikeudellisen riita-asian käsittelyä [– –] on lykätty. Kantaja kuitenkin katsoo, että tilanteessa, jossa arvonlisäverottomasta liiketoimesta on toimitettu arvonlisäveron sisältävä lasku, on viitattava arvonlisäverodirektiivin periaatteisiin eli tehokkuusperiaatteeseen, verotuksen neutraalisuuden periaatteeseen ja syrjintäkiellon periaatteeseen, joista voidaan johtaa vielä niin sanottu veroviranomaisen saaman perusteettoman edun kieltoa koskeva periaate, johon sovelletaan unionin oikeutta. Kantaja tukeutui palautushakemuksessaan lähinnä unionin tuomioistuimen tuomioihin Farkas (C-564/15) ja Porr Építési Kft. (C-691/17), joissa oli kyse tilanteista, jotka eivät jääneet arvonlisäverolain alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle.

III Asiaa koskevat unionin oikeussäännöt

- 7 Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 167 artiklan mukaan vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy.
- 8 Arvonlisäverodirektiivin 168 artiklassa säädetään, että siltä osin kuin tavaroita ja palveluja käytetään verovelvollisen verollisiin liiketoimiin, verovelvollisella on oikeus siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä suorittaa kyseiset liiketoimet, vähentää verosta, jonka tämä on velvollinen maksamaan, seuraavat määrät: arvonlisävero, joka on kyseisen jäsenvaltion alueella maksettava tai maksettu tavaroista tai palveluista, jotka toinen verovelvollinen on luovuttanut tai luovuttaa tälle.
- 9 Arvonlisäverodirektiivin 4[7] artiklan mukaan kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen, mukaan lukien asiantuntija- ja kiinteistönvälittäjäpalvelut, sekä rakennustyön valmistelua ja yhteensovittamista koskevat palvelut, kuten arkkitehtien ja rakennusvalvontayritysten palvelut, suorituspaikka on kiinteän omaisuuden sijaintipaikka.

IV Asiaan sovellettavat Unkarin oikeussäännöt

- 10 Arvonlisäverolain 2 §:n a kohta: ”Tämän lain nojalla arvonlisäveroa on suoritettava verovelvollisen tässä ominaisuudessaan Unkarissa suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja vastikkeellisesta palvelujen suorituksesta.”
- 11 Arvonlisäverolain 39 §:n 1 momentti: ”Suoraan kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen suorituspaikka on kiinteän omaisuuden sijaintipaikka.”
Arvonlisäverolain 39 §:n 2 momentti: ”Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin suoraan kiinteään omaisuuteen liittyviin palveluihin sisältyvät erityisesti asiantuntija- ja kiinteistönvälittäjäpalvelut, hotellimajoituspalvelut, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuksien myöntäminen sekä rakennustyön valmistelua ja yhteensovittamista koskevat palvelut.”
- 12 Unkarin arvonlisäverolain 257/J §:ään on sittemmin otettu arvonlisäveron palauttamista koskeva erityissäännös, joka tuli voimaan 1.1.2020 ja jonka keskeisenä sisältönä ja tarkoituksena on se, että verovelvolliset voivat viimeistään kuusi kuukautta ennen veron määrittämisoikeuden vanhentumisajan päättymistä hakea ostoihin sisältyneen arvonlisäveron palautusta veroviranomaiselta, jos kyseistä veroa ei ole palautettu verovelvollisille muulla tavalla. Tämä Unkarin säännös ei kuitenkaan sisältynyt arvonlisäverolakiin sinä ajankohtana, jona kantaja esitti palautushakemuksensa.
- 13 Yleisestä verotusmenettelystä annetun lain 64 §:n 3 momentti: ”Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, jollei verovelvollinen ole esittänyt palautushakemustaan veroilmoituksessa, johon veron määrittämismenettely (yksinkertaistettu menettely) tai vapaaehtoinen veron määrittämismenettely

(yksinkertaistettu vapaaehtoinen menettely) päättyy, arvonlisäveron palautusta on haettava 30 päivän määräajassa, joka alkaa veroilmoituksen vastaanottopäivästä muttei missään tapauksessa ennen veron erääntymispäivää; tätä määräaikaa pidennetään 45 päivään, jos palautettavan veron määrä ylittää 1 miljoonaa HUF, edellyttäen, että verovelvollinen on veroilmoituksen jättämispäivänä maksanut kutakin arvonlisäveron vyörytysoikeuden synnyttävää liiketoimea vastaavaan laskuun sisältyvän vastikkeen määrän kokonaisuudessaan arvonlisäveroineen – ja käyttänyt kyseisellä verokaudella veronvähennysoikeuttaan niiden laskujen perusteella, joilla kyseisten liiketoimien suorittaminen voidaan osoittaa – tai edellyttäen, että verovelvollisen velka on kokonaisuudessaan lakannut muulla perusteella ja että verovelvollinen osoittaa veroilmoituksessaan, että tämä edellytys on täytynyt. Jos verovelvollisesta kyseisen määräajan kuluessa käynnistetään tai on käynnissä sen hakemaa talousarviotukea koskeva verotarkastus, talousarviotukihakemuksen käsittelyaika alkaa kulua päivästä, jona verotarkastuksen päätelmien perusteella tehty päätös saa lainvoiman. Tätä momenttia sovellettaessa vastiketta pidetään maksettuna, kun se pidätetään yksinomaan sellaisen suoritustakuun perusteella, joka määritetään ennalta sopimuksessa.”

- 14 65 §:n 1 momentti: ”Jos veroviranomainen suorittaa maksun viivästyneenä, se maksaa kultakin viivästyspäivältä viivästyskoron mukaista korkoa. Viivästyneestä palautuksesta ei kuitenkaan makseta korkoa, jos hakemuksessa (ilmoituksessa) haetusta (ilmoitetusta) arvonlisäveron määrästä yli 30 prosenttia on vailla oikeusperustaa tai jos palautus on estynyt verovelvollisen tai tietojenantovelvollisen laiminlyönnin vuoksi.”

V Syyt, joiden vuoksi asiassa on tarpeen pyytää ennakkoratkaisua

- 15 Kun otetaan huomioon Unkarin lainsäädäntö ja siihen perustuva veroviranomaisen käytäntö eli sinä ajankohtana, jona kantaja esitti hakemuksensa, voimassa ollut Unkarin oikeus ja käytäntö, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuimien katsoo, ettei asianosaisten välistä oikeusriitaa voida ratkaista vertaamalla kansallisen tuomioistuimen sovellettavana olevaa oikeutta unionin oikeuteen ja arvonlisäverodirektiivin yleisiin periaatteisiin ja tutkimatta, ovatko Unkarin oikeus ja siihen perustuva veroviranomaisen käytäntö unionin oikeuteen perustuvien arvonlisäverotuksen neutraalisuuden, oikeusvarmuuden, tehokkuuden ja syrjimättömyyden vaatimusten mukaisia.
- 16 Käsiteltävän kanteen kohteena on vuonna 2019 eli sinä ajankohtana, jona kantaja esitti palautushakemuksensa, voimassa olleen arvonlisäverolain alueellisesta soveltamisalasta johdettu veroviranomaisen käytäntö olla palauttamatta laskun saajalle arvonlisäveroa, jonka tämä on todennettavalla tavalla maksanut aiheettomasti, vaikka veron aiheettomuus olisi voitu päätellä yleisistä periaatteista. Arvonlisäveron vähennysoikeutta ja sitä vastaavaa aiheettomasti maksetun veron palautusoikeutta koskevan käytännön osalta veroviranomainen tulkitsee kansallista lainsäädäntöä siten, että kantajalla ei ollut oikeutta riidanalaisiin laskuihin

sisältyneen arvonlisäveron palautukseen – eivätkä asianosaiset kiistä kyseisen veron maksamista – siitä huolimatta, että BHA Kft. tilitti arvonlisäveron valtiolle ilman, että asiassa oli syytä epäillä petosta. Veroviranomainen myös katsoi, ettei käsiteltävässä asiassa voida soveltaa unionin tuomioistuimen tuomiota *Porr Építési Kft.* (asia C-564/15) ja tuomiota *Farkas* (asia C-691/17), koska käsiteltävässä asiassa on kyse arvonlisäverottomista liiketoimista, joihin ei liity veron vähennysoikeutta, kun taas asioissa C-564/15 ja C-691/17 oli kyse siitä, että laskut olisi pitänyt laatia käännettyä veronmaksuvelvollisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti eli arvonlisäverollisina, mutta ne oli laadittu tavanomaista verotusta koskevien sääntöjen mukaisesti.

- 17 Veroviranomaisen näkemyksen mukaan kantajalla ei ole oikeutta veron palautukseen, koska palvelujen suorituspaikka ei sijainnut Unkarin alueella, eikä veron osalta siten voida katsoa syntyneen myöskään vähennysoikeutta, jota kantaja itsekään ei pyrkinyt käyttämään, koska se käytti hakemuksensa perusteena palautusoikeutta osoittamatta kuitenkaan, että se oli hankkinut kyseiset palvelut verovelvollisen ominaisuudessa. Toisin kuin tuomiossa *Porr Építési Kft.* ja tuomiossa *Farkas* todettiin, käsiteltävässä asiassa ei ole kyse siitä, että asianosaiset laativat laskut tavanomaista verotusta koskevan järjestelmän mukaisesti, vaikka niiden olisi pitänyt noudattaa kansallisessa oikeusjärjestyksessä eri verotusjärjestelmää (käännettyä veronmaksuvelvollisuutta koskevaa järjestelmää), vaan kyse on siitä, että liiketoimista toimitetut laskut olisi jo alun alkaen pitänyt laatia siten, että niissä viitataan arvonlisäverolain soveltamisalan ulkopuolisiin liiketoimiin. Veroviranomaisen mukaan unionin tuomioistuimen tuomioista ei voida päätellä, että kantajalla on oikeus veron palautukseen. Käsiteltävän asian kohteena on ennen 1.1.2020 voimassa ollut kansallinen lainsäädäntö ja siihen perustunut käytäntö, joiden mukaisesti veroviranomainen totesi, että kantajan veronpalautushakemus oli perusteeton.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tiedusteleo unionin tuomioistuimelta, ovatko asiaa koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja tehokkuuden, verotuksen neutraalisuuden ja syrjintäkiellon periaatteet esteenä riidanalaista ajanjaksoa koskevalle Unkarin lainsäädännölle ja siihen perustuvalle veroviranomaisen käytännölle, joiden mukaan tilanteessa, jossa laskun saajalle toimitetaan arvonlisäveron sisältävä lasku liiketoimesta, josta ei tarvitse maksaa arvonlisäveroa, ei tosiasiallisesti voida puhua verovähennysoikeudesta, ja onko tässä tilanteessa myös mahdollista hakea palautusta suoraan veroviranomaiselta, kun vaatimus, jonka mukaan kyseistä arvonlisäveroa on oltava mahdotonta tai erittäin vaikeaa vaatia laskun laatijalta muilla, siviilioikeudellisilla menettelyillä, täyttyy, etenkin, kun otetaan huomioon, että laskun laatija on tällä välin asetettu selvitystilaan, että laskua ei ole voitu muuttaa selvittäjän lausunnon mukaiseksi, että laskun laatija ei ole hakenut maksamansa veron palautusta ja että kantaja on nostanut veroviranomaista vastaan siviilioikeudellisen kanteen, ja kun myös vaatimus, jonka mukaan arvonlisävero on oltava tilitetty valtiolle ilman, että asiassa on syytä epäillä petosta, täyttyy.

- 19 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo aiheelliseksi selvittää, onko käsiteltävässä asiassa, [joka koskee] Unkarin ulkopuolella suoritettuja palveluja eli liiketoimia, jotka eivät kuulu arvonlisäverolain soveltamisalaan, loukattu verotuksen neutraalisuuden periaatetta ja tehokkuusperiaatetta, koska veroviranomainen on kieltäytynyt palauttamasta aiheettomasti maksettua arvonlisäveroa tarkastamatta ensin, pystyvätkö laskujen laatijat maksamaan aiheettomasti laskuttamansa arvonlisäveron takaisin palvelujen vastaanottajalle, sillä mainitut periaatteet edellyttävät, että tilanteessa, jossa palvelujen vastaanottajan on mahdotonta tai erittäin vaikeaa vaatia aiheettomasti laskutettua arvonlisäveroa takaisin palvelujen suorittajalta, ja erityisesti tilanteessa, jossa palvelujen suorittaja on maksukyvytön, palvelujen vastaanottajan on voitava hakea palautusta suoraan veroviranomaiselta.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa myös selvittää, voiko laskun saaja tilanteessa, jossa sillä on oikeus esittää palautushakemus suoraan veroviranomaiselle, esittää tällaisen hakemuksen yleisten verotussääntöjen mukaisesti ja onko veroviranomainen kyseisen veron palauttaessaan velvollinen maksamaan sille viivästyskorkoa, ja jos näin on, mistä ajankohdasta alkaen korko on laskettava ja onko tähän laskelmaan sisällytettävä myös asian kannalta merkitykselliset käsittelyn määräajat.
- 21 [– –]
- 22 [– –]
- 23 [– –]
- 24 [– –] [kansalliseen oikeuteen liittyviä menettelyseikkoja]

Budapestissa 25.5.2021.

[– –]

[– –] [allekirjoitukset]